

LANDSLAG

INN TIL LANDSINS

Árfarvegur

Rás ofan í landið, alla jafna með vatni sem rennur niður í móti.

Stöðuvatn

Vatnsfyllt lægð umkringd landi á alla vegu.

Hraun

Storknuð kvika sem komið hefur upp um gosrás í eldgosi.

Fjall

Hæð á yfirborði lands sem gnæfir hátt yfir umhverfið.

Gil

Djúpir skorningar í landslagi, þrengri en gljúfur.

Foss

Hluti árfarvegjar þar sem vatn steypist niður af brún.

Sprungu

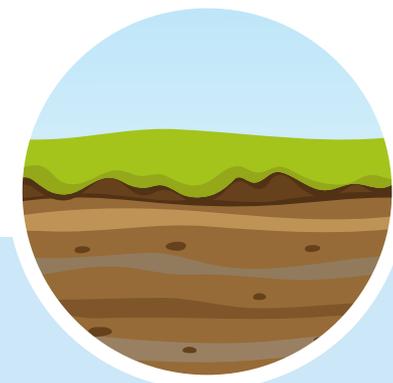
Grunn eða djúp rifa á yfirborði lands, oft með gróðri, vatni eða jafnvel snjó í botni.

Dalur

Lægð sem liggur inni á milli fjalla eða hærrí landsvæða á tvo eða þrjá vegu.

Jarðlög

Stafli af aðskildum lögum, til dæmis úr hrauni, seti eða öðru efni úr jörðinni, sem hafa hlaðist upp í tímans rás.

Gljúfur

Djúpt gil með bröttum veggjum, oft nánast lóðréttum. Yfirleitt myndað af stórum vatnsföllum, jafnvel risastórum jökulhlaupum.

Þúfur

Ávalar bungur sem myndast þegar gróinn jarðvegur frýs og lyftist upp.

Skriða

Þar sem mikið magn efnis, jarðvegs eða bergs, hrynur niður hlíð.

Mýri

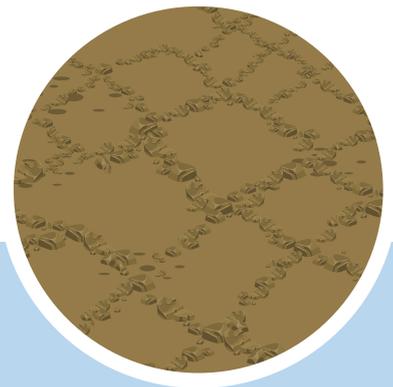
Blautt landsvæði þar sem grunnvatnsstaða er há. Getur verið erfitt að komast yfir án þess að blotna í fætur.

Jökull

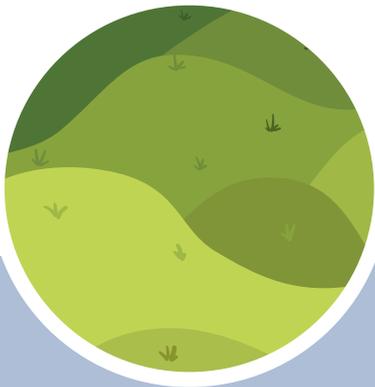
Bunki af ís sem nær ekki að bráðna yfir sumarið og er svo þungur í sér að hann skriður undan halla.

Melatíglar

Regluleg fjölhyrningslaga mynstur á gróðurlausu landi. Þegar jarðvegur frýs lyftast steinar á yfirborði og renna saman í mynstur.

Hóll/hólar

Upphá en nokkuð aflíðandi hækkun í landinu, gjarnan gróin. Oft eru margir hólar saman í þyrpingu.

Klettaveggur

Lóðréttur og gróðurlaus bergflötur, gjarnan utan í hlíðum og fjöllum.

Jarðhitasvæði

Þar sem heitt vatn eða gufa berast upp á yfirborð. Jarðhitasvæði eru oft litrík, með leir, járni og brennisteini á yfirborði.